

31. 7. 2015

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Řízení o inovačním partnerství

Legislativní rada vlády obdržela v polovině července roku 2015 očekávaný návrh zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), který byl připravován ze strany Ministerstva pro místní rozvoj v souvislosti s transpozicí nové směrnice o zadávání veřejných zakázek 2014/24/EU (dále jen „směrnice 2014/24/EU“). Podle deklarovaného harmonogramu by se tímto návrhem zákona měla Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR zabývat již na podzim tohoto roku s plánovanou účinností zákona od 1. 1. 2016. Nejzazší termín řádné transpozice směrnice do národní legislativy představuje poté datum 18. dubna 2016.

Obsahem předloženého návrhu zákona je rovněž nový druh zadávacího řízení, který představuje tzv. řízení o inovačním partnerství. Připravovaný ZZVZ tak nepřináší pouze žádané zmírnění administrativní náročnosti procesu zadávání veřejných zakázek, ale rovněž nové možnosti spolupráce mezi zadavatelem a dodavatelem, jejichž existenci ocení zejména výzkumné instituce poptávající specifická inovativní řešení. Obsahem tohoto článku bude představení tohoto nového druhu zadávacího řízení.

Povinnost členských států transponovat do národních právních řádů možnost využití inovačního partnerství plyne z čl. 26 směrnice 2014/24/EU[1], přičemž deklarovaným účelem této části transpozice je zajištění udržitelně vysoké kvality veřejných služeb v Evropě, kdy smyslem zavádění inovačního partnerství je dispozice institutem usnadňujícím zadávání veřejných zakázek v oblasti inovací a související prohlubování možné spolupráce mezi soukromými a veřejnými subjekty v rámci výzkumu a vývoje inovativních řešení.

Řízení o inovačním partnerství je v ustanovení § 54 předkládaného návrhu ZZVZ upraveno jako speciální druh zadávacího řízení, který je možno použít pouze po předchozím naplnění určitých podmínek. Detailní úprava tohoto druhu zadávacího řízení je poté obsažena v hlavě VII. předkládaného návrhu ZZVZ.

Základní výhodou, kterou použití řízení o inovačním partnerství nabízí, je možnost veřejného a soukromého sektoru vytvářet dlouhodobá inovační partnerství pro vývoj a následnou koupi nových inovativních výrobků, služeb nebo stavebních prací, přičemž následné pořízení vyvinutého předmětu plnění může ze strany zadavatele probíhat již bez potřeby samostatného zadávacího řízení. Využitím řízení o inovačním partnerství tak může být v důsledku podněcován trh a spolu/financován vývoj zadavatelem požadovaných produktů. Inovační partnerství je tak určeno pro případy, kdy náklady na žádaný výzkum a vývoj jsou buď velmi vysoké a dodavatelé by tento výzkum bez možnosti následných

dodávek sami z vlastní iniciativy v daném čase neprováděli, respektive kdy výzkum směřuje k vývoji specifického zadavatelem požadovaného produktu. Uvedený rámec možnosti financování aplikovaného výzkumu veřejným sektorem tak v obecné rovině výrazně rozšiřuje prostor pro synergii v oblasti výzkumu a vývoje.

Předpokládaná hodnota dodávek, služeb nebo stavebních prací nesmí být podle ustanovení § 69 předkládaného návrhu ZZVZ nepřiměřená investici potřebné pro jejich vývoj, přičemž pro stanovení předpokládané hodnoty inovačního partnerství je dle ustanovení § 23 předkládaného návrhu ZZVZ rozhodná celková předpokládaná hodnota výzkumných a vývojových činností, které proběhnou ve všech fázích inovačního partnerství, spolu s předpokládanou hodnotou plnění, která mohou být v rámci inovačního partnerství vyvinuta a pořízena. Jedná se tak o zvláštní pravidlo pro stanovení předpokládané hodnoty, které je založeno na základním principu kumulace předpokládaných hodnot všech souvisejících následně zadávaných zakázek. Touto obecnou premisou přiměřenosti zákonodárce promítá do podmínek použití řízení o inovačním partnerství rovněž obecnou zásadu hospodárnosti a stanoví limity používání řízení o inovačním partnerství v nevhodných případech, kdy by náklady na výzkum a vývoj byly ve srovnání s náklady následného pořízení předmětu veřejné zakázky nízké. Otázkou v daných konsekvencích zůstává vlastní posouzení předmětné hospodárnosti a souvisejících požadavků zadavatele v čase, kdy až aplikační praxe zadavatelů a kontrolních institucí vymezí její žádanou míru.

Zadavatel tak bude dle předmětného návrhu ZZVZ moci zadat veřejnou zakázku v řízení o inovačním partnerství, výhradně pokud nelze potřebu vývoje inovativního výrobku nebo služby nebo inovativních stavebních prací a následně koupě výsledných dodávek, služeb nebo stavebních prací uspokojit prostřednictvím řešení, která jsou na trhu již dostupná, což je projekcí požadavku směrnice 2014/24/EU nepoužívat inovační partnerství způsobem, který by bránil hospodářské soutěži či který by hospodářskou soutěž omezoval nebo ji narušoval.[2] Je současně odpovědností zadavatele, aby struktura zamýšleného partnerství a zejména doba trvání a hodnota jednotlivého plnění v zásadě odrážela stupeň inovace navrhovaného řešení a související posloupnost výzkumných a inovačních kroků potřebných k vývoji inovativního řešení.

Vlastní postup v zadávacím řízení je poté v rámci předkládaného návrhu ZZVZ upraven v ustanovení § 70.

Řízení o inovačním partnerství zahajuje zadavatel odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění, čímž zadavatel vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání žádosti o účast. Zadavatel současně stanoví lhůtu pro podání žádosti o účast, a to v délce nejméně 30 dnů od zahájení řízení o inovačním partnerství. Zadavatel je povinen v zadávacích podmínkách vždy určit ty požadavky na plnění veřejné zakázky, které představují minimální technické podmínky a které musí řádně podané nabídky splňovat, přičemž tyto musí být specifikovány takovým způsobem, aby dodavatelé měli ke zpracování podkladů objektivní informace a současně mohlo být splnění požadovaných parametrů zadavatelem řádně posouzeno. Zadavatel je dále povinen v zadávacích podmínkách vymezit pravidla, jimiž se budou řídit práva duševního vlastnictví, což se v důsledku může jevit jako zcela zásadní bod zadávacích podmínek.

Veřejný zadavatel může vždy rozhodnout o zavedení inovačního partnerství s jedním či několika partnery, kteří budou odděleně provádět činnosti v oblasti výzkumu a vývoje. V případě inovačního partnerství s několika partnery nezpřístupní veřejný zadavatel bez výslovného souhlasu řešení navržená některým z dodavatelů ani jiné důvěrné informace sdělené dodavatelem v rámci jednání či předmětného partnerství.

Z podstaty nalézání nového řešení plyne poté potřeba široce jednat o rozdílných návrzích a způsobech plnění veřejné zakázky, proto možnost jednání není nad rámec základních zásad

zadávacího řízení ze strany předkladatele návrhu ZZVZ nikterak omezena.

V průběhu jednání je tak zadavatel povinen zajistit především rovné zacházení se všemi uchazeči. Za tímto účelem nesmí poskytovat informace diskriminačním způsobem, který by mohl zvýhodnit některé uchazeče vůči jiným. Zadavatel má povinnost písemně informovat všechny uchazeče, jejichž žádosti o účast, respektive nabídky nebyly vyřazeny, o jakýchkoliv změnách technických specifikací nebo jiných částí zadávací dokumentace, jež se netýkají stanovení minimálních požadavků. V návaznosti na tyto změny zadavatel poskytne uchazečům potřebný dostatek času na zapracování a opětovné předložení pozměněných nabídek.

Jednání o nabídkách a případné snižování počtu účastníků provádí zadavatel v zásadě obdobně jako v případě jednacího řízení s uveřejněním. Zadavatel je však oprávněn řízení o inovačním partnerství rozčlenit na více fází, a to v závislosti na postupných cílech v procesu výzkumu, vývoje a realizace předmětu inovačního partnerství. Pokud zadavatel využije možnosti rozfázovat inovační partnerství, je povinen v zadávacích podmínkách předem stanovit pravidla pro poskytování odměn za dosažení těchto jednotlivých cílů.

Pokud zadavatel realizuje vývojovou fázi produktu s více dodavateli, jsou tito povinni provádět činnosti v oblasti výzkumu a vývoje odděleně; v dané úvaze o četnosti dodavatelů pro vývojovou fázi by měl být zadavatel veden typem inovativního řešení, povahou zamýšleného cíle a poměrem nákladů na vývojovou fázi vůči nákladům na realizaci finální dodávky, kdy v obecné rovině předkladatel návrhu ZZVZ doporučuje s ohledem na zásadu hospodárnosti nákladnější výzkum provádět s jedním partnerem, respektive s výrazně nižším počtem partnerů, nežli výzkum méně nákladný, kde naopak nalézáme efekt diverzifikace rizika neúspěchu a potenciální ekonomický přínos z většího počtu efektivních řešení dané problematiky.

Pokud si to zadavatel vyhradí v zadávacích podmínkách, může po každé fázi rozhodnout o ukončení inovačního partnerství nebo, jedná-li se o inovační partnerství s několika partnery, o snížení počtu partnerů a ukončení smluv s nimi. Toto rozhodnutí je zadavatel povinen učinit s ohledem na již dosažené výsledky jednotlivých dodavatelů v kontextu svých potřeb realizace požadovaného řešení, čímž je naplňován princip efektivity vynakládání veřejných prostředků v čase.

Pro vlastní výběr dodavatele zadavatel nesmí použít kritérium nejnížší nabídkové ceny nebo kritérium nejnížších nákladů. Předložený návrh ZZVZ tak přejímá tezi transponované směrnice 2014/24/EU o neadekvátnosti výběru dodavatele inovativního řešení s vysokou přidanou hodnotou na základě jediného hodnotícího kritéria nejnížší nabídkové ceny[3], kdy opačný přístup může rovněž dle našeho názoru výrazně ohrozit kvalitu zadavatelem zamýšleného cíle. Při výběru zájemců naopak v úvahu připadají kritéria týkající se schopností zájemců v oblasti výzkumu a vývoje, respektive schopností se zaváděním inovativních řešení.

Závěr

Lze tak shrnout, že smyslem existence řízení o inovačním partnerství, jakožto nového druhu zadávacího řízení v návrhu ZZVZ, je usnadnění zadávání specifických veřejných zakázek v oblasti inovací a související růstový efekt plynoucí z umožnění širší spolupráce mezi soukromými a veřejnými subjekty v rámci výzkumu a vývoje inovativních řešení.

Charakterem se v případě řízení o inovačním partnerství jedná o druh zadávacího řízení, který je možno definovaným způsobem použít pouze po předchozím naplnění určitých podmínek.

Cílem konkrétního použití řízení o inovačním partnerství je poté vývoj inovativního produktu, služby nebo stavebních prací a následný nákup výsledných dodávek, služeb nebo stavebních prací, pokud

jsou v souladu s úrovní výkonnosti a maximálními náklady dohodnutými mezi zadavateli a účastníky. Vlastní inovační partnerství může být rozloženo do po sobě jdoucích fází, které musí být adekvátní objektivní posloupnost kroků v procesu výzkumu a inovačního vývoje a mohou zahrnovat zpracování výrobku, poskytnutí služeb nebo dokončení stavebních prací. V souladu se zásadou hospodárnosti je ze strany zadavatele vhodné stanovit průběžné cíle, jichž mají partneři dosáhnout, a navázat výplatu odměny v příslušných splátkách na naplnění těchto dílčích cílů. Na základě daných cílů může veřejný zadavatel po každé fázi současně rozhodnout o ukončení inovačního partnerství nebo, jedná-li se o inovační partnerství s několika partnery, o snížení počtu partnerů ukončením smluv na jednotlivé veřejné zakázky, za předpokladu, že si tyto možnosti a podmínky, za nichž jich může využít, v zadávací dokumentaci vymežil.

Lze tak předpokládat, že institutu řízení o inovačním partnerství budou využívat zejména výzkumné instituce poptávající specifická inovativní řešení, při jejichž nalézání bude moci být výrazněji a zejména efektivněji zapojován rovněž soukromý sektor, přičemž hranici předmětné efektivity a hospodárného nakládání s veřejnými prostředky v čase naznačí v případě schválení předkládaného návrhu ZZVZ v daném znění až aplikační praxe jednotlivých zadavatelů a kontrolních institucí, kterou bude bezesporu zajímavé nadále sledovat.

Mgr. Petr Zatloukal,
advokátní koncipient

Mgr. Ing. Ivo Macek,
advokátní koncipient

[Advokátní kancelář Tinthoferová](#)

Staňkova 557/18a
602 00 Brno

Tel.: +420 538 728 617

e-mail: tinthoferova@aktap.cz

[1] SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES; dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

[2] V některých případech by k odstranění těchto účinků mohlo dle směrnice 2014/24/EU přispět vytvoření inovačního partnerství s několika partnery.

[3] Dle 49 bodu odůvodnění směrnice 2014/24/EU platí, že Inovační partnerství by se měly zadávat výhradně na základě nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou, neboť se jedná o nejvhodnější způsob srovnávání nabídek na inovativní řešení.

Další články:

- [Rozdělení společného jmění manželů v případech výdělečné činnosti pouze jednoho z manželů](#)
- [Oběť znásilnění má nárok na peněžitou satisfakci](#)
- [Digitalizace AML povinností: jak technologie mění plnění povinností pro tisíce povinných osob](#)
- [\(Ne\)vypořádání předmětu řízení u soudního smíru](#)
- [Nové limity opatrovnického rozhodování v judikatuře ESLP a Ústavního soudu](#)
- [Mimosmluvní odměna při společném zastupování více osob](#)
- [Nepřiznané koalice](#)
- [Společnost s podíly 50:50 – právní rizika patových situací a jejich smluvní řešení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 34: Jednání za společnost – prokura](#)
- [Jak nastavit smlouvy s dodavateli podle nové právní úpravy kybernetické bezpečnosti?](#)
- [Vada koupené věci – kdy zjištěné nedostatky zakládají kupujícímu práva z vadného plnění a kdy nikoliv?](#)